

sådan en sag opstod, stod bag tegningen af en eventuel udleveringsoverenskomst.

Da man i 1994 sikrede Folketingets kontrol med indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster under henvisning til, at alle generelle skatteregler bliver vedtaget af Folketinget, er det meget logisk, at der bør gælde det samme for udleveringsoverenskomsterne.

Kl. 14:44

Formanden:

Der er ingen, der har ønsket korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Når man lige er blevet valgt til Folketinget, er noget af det allerførste, man skal gøre, at skrive under på, at man vil overholde landets grundlov. Men det fremgår ikke nogen steder, at man skal kunne grundloven. Det kunne godt være, at vi skulle ændre på den bestemmelse. Det kunne godt være, at Folketinget kunne spare meget tid, hvis det var sådan, at Folketingets medlemmer kendte til grundloven, grundlovens bestemmelser og måden, grundloven skal håndteres på. Så havde vi f.eks. ikke behøvet at diskutere dette forslag i dag.

Som jeg læser grundloven, og som jeg hører justitsministeren, ville det jo nærmest være grundlovsstridigt, hvis man vedtog dette forslag, for jævnfør grundlovens § 19 er det et regeringsanliggende at gennemføre denne type aftaler. Altså kan man ikke lægge det over i Folketinget.

Det andet er så, at Enhedslisten i sit forslag henviser til, at man gør det på skatteområdet. Se, der kunne man jo så læse lidt længere i selv samme grundlov og nå frem til § 43 og opdage, at det faktisk er, fordi det står i grundloven, at det er Folketinget, der træffer den form for beslutninger. Og så har Folketinget altså indtil nu sådan set overholdt grundloven, og det er jo meget betryggende.

Når bestemmelsen er formuleret på den måde i § 19 i grundloven, at det ikke er Folketinget, der skal tage stilling til udleveringsoverenskomster eller udlevering til lande, som man ikke har overenskomst med, så er det netop, fordi det ikke er en politisk vurdering, om der skal ske udlevering – det er ikke en politisk vurdering. Det ved jeg godt man på venstrefløjen synes det skal være. Det skal ikke være et juridisk anlig-

gende, det skal ikke være et administrativt anliggende, nej, det skal være politisk bestemt, nemlig hvordan flertallet i Folketing synes det skal være. For det er jo det, man ønsker at opnå fra Enhedslistens side. Jeg ved godt, at det ikke er det, man har haft i tankerne, men det er konsekvensen af Enhedslistens forslag, altså at det går hen og bliver til en politisk afgørelse, om der skal ske udlevering til det ene land eller til det andet. Og det er det altså ikke.

Det ville være stærkt bekymrende for retssikkerheden, hvis det var sådan, at det var et politisk anliggende. Vi kender godt fra tidligere socialistiske stater, at det er den tanke, man har, men den har vi altså ikke i Danmark. I Danmark har vi heldigvis en grundlov, så hvis man skulle blive fristet til at få en sådan tanke, kan man med sindsro slå op i grundloven, og så er man igen på sikker, tør grund i sin opfattelse af, hvordan tingene bør og skal være. Dette er nemlig en juridisk, administrativ vurdering af, om kriterierne er opfyldt, og man skal jo leve helt og fuldt op til kriterierne, ellers kan udlevering simpelt hen ikke finde sted.

De betingelser har flere ordførere været inde på, og det er bl.a. det her med, at der ikke må være fare for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og at man har et ufravigeligt krav om, at dødsstraf ikke må fuldbyrdes osv. Så vi er sådan set en situation, hvor alting er, som det bør være.

Men derudover er retssikkerheden sikret yderligere. Det er nemlig sådan, at ministeren skal informere Folketinget, inden der laves en sådan aftale, altså har man rent faktisk en parlamentarisk kontrol med, at regeringen opfører sig ordentligt. Det er jo meget betryggende, at vi sådan kan kigge med og se den over skulderen. Og skulle man så i den anledning få behov for at stille spørgsmål eller rejse en sag, så står det jo ethvert folketingsmedlem frit for at gøre det. Så den parlamentariske kontrol er sådan set også til stede. Og ikke nok med det, nej, bare for at være helt sikker på, at alting er i orden, er det oven i købet sådan, at der er en domstolsprøvelse. Hvis den person, det drejer sig om, ønsker at få sagen prøvet ved domstolene, så kan spørgsmålet også prøves ved domstolene. Altså igen har vi yderligere en instans, der kan sidde og kigge med og se, om reglerne nu også er opfyldt.

Ikke vi, men grundlovens fædre har på alle mulige måder sørget for, at det her er i orden, og derfor må vi afvise Enhedslistens forslag.